

Łódź, 8 grudnia 2023 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 100/23

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Mateusz Latkowski
Sędzia: doradca podatkowy Teresa Fibich
Sędzia: doradca podatkowy Małgorzata Hajda
Protokolant: doradca podatkowy Ireneusz Ledzion

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2023 r. sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych 12 maja 2023 r., nr 139/2022/5/2022/LDS o ukaranie doradcy podatkowego (nr wpisu ...), obwinionego o czyn polegający na zaniechaniu najpóźniej w dniu 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącach: od maja 2021 r. do marca 2022 r., w Warszawie, zapłaty składki członkowskiej, co wyrządziło szkodę Krajowej Izbie Doradców Podatkowych polegającą na niemożności wydatkowania przedmiotowych składek na działania statutowe samorządu doradców podatkowych, narażało na koszty związane z obsługą windykacyjną, a co najmniej na szkodę w postaci braku odsetek od środków zdeponowanych na rachunku bankowym KIDP, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym,

orzeka

1. uznaje za winnego tego, że w okresie najpóźniej w dniu 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącach: od czerwca 2021 r. do lutego 2022 r., w Warszawie, nie wykonał obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej, czym naruszył art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym, tj. winnego czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym i za to, na mocy art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, orzeka wobec Obwinionego karę dyscyplinarną nagany;
2. uniewinnia od zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że najpóźniej w dniu 20-go dnia miesiąca następującego po miesiącach: maj 2021 r. oraz marzec 2022 r. nie wykonał obowiązku regularnego opłacenia składki członkowskiej;
3. Ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Małgorzata Hajda

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że nie wystąpiło przedawnienie prawa do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

We wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Przepis ten stanowi o obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej.

W toku postępowania wyjaśniającego do Obwinionego została skierowana korespondencja zawierająca postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, wezwanie do udzielenia wyjaśnień oraz pismo procesowe z propozycją uzgodnienia kary. Obwiniony odebrał powyższą korespondencję, nie złożył wyjaśnień, nie złożył oświadczenia o wyrażeniu zgody na ukaranie.

W aktach sprawy znajdują się dokumenty stanowiące zapisy na koncie, które wskazują, w podziale na lata, zdarzenia wprowadzone do zapisu na koncie 200-1-5-436. Dokumenty te zawierają następujące pozycje: „Okres”, „Nr ewid.”, „Dokument”, „Data oper.”, „Treść”, „Wn”, „Ma”. Kluczowe pozycje tych zapisów stanowią: „Data oper.” oraz „treść”. Na podstawie tych zapisów możliwe jest odtworzenie naliczeń należnej składki za dany miesiąc oraz terminów faktycznych płatności składek.

Dokumenty te po stronie „Wn” pokazują naliczenia składki członkowskiej (z datą na koniec miesiąca kalendarzowego). Natomiast po stronie „Ma” zapisy pokazują wpłaty. Dokumenty te Sąd ocenia jako wiarygodne i ukazujące rzeczywisty przebieg zdarzeń. Z zapisów na koncie: 200-1-5-8055 od 2021-01-01 do 2021-12-31 wynika, że na początku 2021 r. Obwiniony posiadał nadpłatę w odniesieniu do składek za poprzednie lata w kwocie 420,00 zł (co wynika z zapisu pozycji BO). W 2021 r. dokonał 1 wpłaty (1 września) na kwotę 140,00 zł. Nadpłata z lat poprzednich pokryła składki za okres od stycznia do maja 2021 r., oraz częściowo składkę za czerwiec 2021 r. (20,00 zł z 80,00 zł). Wpłata z 1 września pokryła składki za okres od czerwca do lipca 2021 r. Po wyłączeniu księgowania naliczeń / wpłat dotyczących składek zasądzonych wyrokiem – nie objętych niniejszym postępowaniem – na 31 grudnia 2021 r. Obwiniony posiadał zaległości w zapłacie składek za okres od sierpnia do listopada 2021 r.

Z zapisów na koncie: 200-1-5-8055 od 2022-01-01 do 2022-12-31 wynika, że 11 stycznia Obwiniony dokonał wpłaty w kwocie 160,00 zł. Wpłata ta pokryła składki za okres od sierpnia do września 2021 r.

Ostatni z zapisów na w/w dokumencie dotyczy naliczenia składki członkowskiej za marzec 2022 r.

Sąd uznał przedstawione w sprawie dowody za wiarygodne, a stan faktyczny sprawy za niebudzący wątpliwości.

Przepis art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W pkt 3 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy obowiązany jest regularnie opłacać składkę członkowską. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 5 ustawy o doradztwie podatkowym, ustalanie wysokości składek członkowskich należy do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych. Wysokość składek członkowskich w okresie objętym niniejszym postępowaniem wynikała z:

- § 1 uchwały IV Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 35/2014 z 11 stycznia 2014 r. w sprawie wysokości składek członkowskich (80 zł miesięcznie);
- § 1 uchwały VI Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 84/2022 z 16 stycznia 2022 r. w sprawie wysokości składek członkowskich (120 zł miesięcznie) – z mocą obowiązującą od 1 lutego 2022 r.

Zwrot „regularny” oznacza „powtarzający się w ściśle określonych lub jednakowych odstępach czasu” (słownik języka polskiego; <https://sjp.pwn.pl/slowniki/regularnie.html>). W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że regularne opłacanie składki członkowskiej w rozumieniu art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym oznacza opłacanie tej składki, w prawidłowej wysokości, w terminie wynikającym z przepisów prawa. Termin zapłaty składki członkowskiej w okresie objętym niniejszym postępowaniem regulował § 6 ust. 2 uchwały V Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 40/2018 z 13 stycznia 2018 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych oraz § 6 ust. 2 uchwały VI Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 82/2022 z 16 stycznia 2022 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Przepisy te mają zbliżone brzmienie i wskazują, że składki członkowskie powinny być wpłacane na rachunek bankowy Izby do 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

Z porównania faktycznych terminów płatności przez Obwinionego składek członkowskich za okresy od maja 2021 r. do marca 2022 r. z normatywnymi terminami płatności tych składek mającymi podstawę w powołanych przepisach wynika, że w normatywnym terminie została zapłacona składka za maj 2021 r., natomiast składki za okres od czerwca 2021 r. do lutego 2022 r. nie zostały zapłacone w terminie. W przypadku składki za marzec 2022 r. ze zgromadzonych w sprawie dokumentów nie wynika, czy i kiedy składka ta została zapłacona – zapisy na koncie kończą się bowiem zapisem o naliczeniu składki członkowskiej za marzec 2022 r. – zatem ostatnia data w tym dokumencie to 31 marca 2022 r., podczas gdy składka za marzec 2022 r. była wymagalna do 20 kwietnia 2022 r. O ile więc nie ulega wątpliwości, że Obwiniony nie wypełnił wynikającego z 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej, to wniosek ten pozostaje aktualny do składek za okres od czerwca 2021 r. do lutego 2022 r., w przypadku marca 2022 r. natomiast wniosek taki nie ma oparcia w materiale dowodowym.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków

zawodowych określonych prawem. Jak wskazano, regularne opłacanie składki członkowskiej stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść w/w art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Naruszenie tego obowiązku może więc rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniony dopuścił się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest obowiązek regularnego opłacania składek członkowskich, czym zrealizował znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym. Składki członkowskie stanowią podstawowe źródło finansowania działalności samorządu doradców podatkowych, stosownie do § 50 ust. 1 pkt 1 Statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Z tego względu nie sposób przyjąć, żeby czyn ten stanowił przewinienie o znikomym stopniu szkodliwości.

W toku postępowania Sąd nie zidentyfikował żadnych przesłanek uniemożliwiających Obwinionemu uczynienie zadość obowiązkowi regularnego opłacania składek członkowskich.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Jakkolwiek przepisy ustawy o doradztwie podatkowym nie regulują zasad wymiaru kary dyscyplinarnej oraz nie zawierają żadnego odesłania w tym zakresie (np. do przepisów ogólnego prawa karnego materialnego), to jednak Sąd nie działa w ramach „próżni” prawnej, a reguły wymiaru kar wynikające z ogólnych przepisów prawa karnego materialnego (choćby art. 53 i nast. Ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny; t.j. Dz.U. z 2021, poz. 2345) mogą i powinny znaleźć ostrożne zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym. Zatem dokonując oceny przewinienia Sąd nie może abstrahować od celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić, czy wcześniejszego zachowania obwinionego, w tym w szczególności skutkującego odpowiedzialnością dyscyplinarną stwierdzoną w odrębnych postępowaniach.

Uwzględniając powyższe Sąd stwierdził, że zasadne jest wymierzenie Obwinionemu kary nagany. Z dowodów zgromadzonych w toku postępowania wynika, że opóźnienia w zapłacie składek członkowskich w okresie objętym postępowaniem nie były incydentalne. Jak już wskazano, w okresie tym terminowo nie została zapłacona większość składek (pozostawiając poza rozważaniami składkę za marzec 2022 r., co do której nie wynika z dokumentów, czy i kiedy została zapłacona). Orzeczenie kary surowszej nie jest w ocenie Sądu zasadne, gdyż Obwiniony nie był wcześniej karany.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę nagany**.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Małgorzata Hajda